

30.
GEORGI CASPARIS KIRCHMAJERI, P. P.
in Electoral. Acad. Witteb.

DE

DRA CONIBUS VOLANTIBUS,

Ac interspersis ex Natura curio-
sis aliis,

EPISTOLICA DISSERTATIO

AD VIR. CLARISS.

DN. JOH: DANIELEM MAJOREM,

Phil. ac Medic. Doct. & in inclyta Kiloniensi Holfato-
torum Acad. Prof. P. Reverendis. Serenisfimiqve
PRINCIPIS-EPISCOPI Lubecensis Archia-
trum Nat. Curiosor. in Germ.
Adjunct.

Affinem ac Fautorem Singularem.

WITTEBERGÆ,

Imprimebat MATTHÆUS HENCKELIUS, Acad. Typogr.

ANNO cl3 l3c LXXV.

S. P.

MAGNE MAJOR, MAXIME AMICE :

INexplebilis illa tua fames legendi Naturalia & colligendi facit, ut meritissimo quodam nomen *Helluonia* tibi nunc imponam; sensu tamen optimo, ac planè Tulliano. Quod, quàm appositissimè ad te pertineat, ex sequenti Consulibus Romani loco disces. In *Thusculano* cum essem, inquit (3. de finib. 2.) *vellemq;* in *Bibliotheca* pueri *Luculli* quibusdam libris uti, veni in ejus villam ut eos ipse (quod solebam) inde promerem. Quò cum venissem, *M. Catonem*, quem ibi esse nescirem, vidi in *Bibliotheca* sedentem multis circumfusum Stoicorum libris. Erat enim in eò (ut scis,) inexhausta aviditas legendi, nec satiari poterat: quippe qui nec reprehensionem quidem vulgi inanem reformidans in ipsâ curiâ soleret legere sæpè, dum *Senatus* cogeretur, nihil opera reipublica detrahens, quò magis tunc in summo otio maximâq; copiâ, quasi *HELLUO LIBRORUM*, si hoc verbo tam in clarâ re utendum est, videbatur. Nec mirum; scientia perficit animam; anima enim citrà scientiam, veluti caput sine cerebro dici potest. Hæc *Marcus Cicero*; quæ in te omninò quadrant pleraq;ve; nisi quòd animo & studiis, haud moribus *Catonem* agis. Loquuntur rarâ eruditione scripta tua edita non rarò; & silente me, loquuntur. Loquitur *Holsatiæ Helicon*: loquitur *Naturæ Scrutatorum Concio* florentissima præcipuumq;ve sui membrum colit: loquitur admirandorum operum *Naturæ artiumq;ve Dædaliarum horreum*, quod paras.

Egone agerem Harpocratem, abs te Antagonista nuper provocatus libertate philosophicâ?

Quindecim, nî fallor, lapsi anni sunt, cùm Historiam DRACONIS naturalem Dissertationi publicæ (ut solent Academicarum Lucubrationum Præsides) Respondente DN. ANDREA CHRISTOPH. MÜLLERO, Med. Licent. ad hoc temporis & apud Herzbergens. Physico, Amico Veteri exposuissem. Relatum erat Româ tunc, Draconem occisum aliquem volantem, non sine vitæ præsentissimo discrimine à Venatore temerario fuisse. Quæsitum inter eruditos de relatione isthac; ut quæ fabulæ, quàm historiæ vicinior nonnullis videretur. Res à multis negata, ab aliis probata, à quibusdam etiam relicta in suspensio. Reddidit me confidentiorem ad credendum talia; Scriptorum, quos de navigationibus in varias Orbis habitati partes expeditis legeram, memoria. Ne tamen interim imponeret credulitati fama, commodum acciderat, ut literas ad me exararet tum in causa pedum MANUCODIATÆ (Paradisi avem vulgò vocant,) curiosissimus Vir, P. CASPAR SCHOTTUS. Videram nimirum pedibus instructas Aves istiusmodi non uno asservari loco in Summatum aliquorum Exoticophylaciis. Ut hodiè affinis culpæ error sit, statuere eas apodes cum Scaligero, Cardano, Majolo, Aldrovando, Gwillandino, Nierembergio, Jonstono, aliisque. Quid ipse scripserit gratulabundus, modestia me certè mea reprimit hîc publicare. Mitto tibi potius ἀπογορευοῦ illius, cum præsentis Schediasmate; ac ut remittas, peto reperoqve.

Præbuit officiosum ille se pararium, quò certiora edoceret postmodum ab immortalis nomine & gloriâ monumentorum celebri KIRCHERO; ut epistola significabit SCHOTTI. Erraverim nec ne cum Athanasio? ut ostendere conatus es pecul arî nuper tmémate Thesauri cimeliorum milleformium naturæ pariter & Artis, à liberalibus ingeniis cond scendorum; videbimus in fine. Non possum tamen non ingenuè fateri, in multis aliis adeò mutasse me sententiam, ut victus experimentorum ac rationum testimoniò, submissè cedam veritati. Hæc me causa movit maximè, ut, nisi emendandi multa & in melius refingendi copia

copia relicta mihi foret, mallem inter blattas sepeliri exiguas il-
 las Dissertationes separatim quondam editas de *Aquâ supra cœ-*
lestibus, de Cœlo, de Stellis, Luce primigenia, de Luce atq; umbra,
Elementis, Aerē, Terrā, Terrā motā, (meteo) Motu Terræ, (Co-
pernicano) de Sales, Mercurio, Gemmis, Fulmine ac tonitru, Nive, de
Ventorum Originibus, de Atomis, de Generatione ac Corruptione,
de Vita & Morte, Risu, Paradiso, Arca Noë, Raris Indiæ arbori-
bus, de Montibus ignivomis, de Basilisco, Unicornū, Phœnice, Aranea
& Tarantulis, de Manucodiata, Bēbemoth, Leviathan, Coralio, Bal-
samo, Saccharo &c. & juveniles aliquot Diatribas similes Carte-
siano Sectatori Dn. PLACENTINO antehac oppositas. Dies
 diem docuit; postquā *σοφώτεροι φρονιδες δεύτεροι* correxe-
 runt primas. Ad eō humanum est errare ac agnoscere erro-
 rem; si quid verò boni inest, adscribere divinæ tantum gloriæ.

Ut unum alterumqve saltem referam; multorum loco de
 Tarantulis Persarum & modo curandi harum morsus monuit
 me literis privatis *πρόλλων ἀστία καὶ νόον ἐγών Olearius, ὁ μακα-*
ρίτης. De Unicornu veriora tuaserat *Olavius Wormius, ὁ πάρις.*
 Calidum innatum longè alio interpretor nunc cum *Harvejo.*
Manucodiatam vivere ex occulto cibo aeris valere, cum *Cosmo-*
politā (an *Michael Sendivogius* is est?) aliisqve assero. Quanto-
 perè in aliqua de *Loco* habitā Dissertatione impugnavi vacuum
 possibile & actuale contra *Vacuistas* (liceat *Philosophorum* o-
 re loqui,) *hodiernos, Francist. Bac. Verulam, Helmontium, Gilber-*
tum, Phocylidem, Kyperum, Valerian. M. Capuc. Emanuelem Mag-
hanum, tantoperè me certum in illustrandā *Aeris* condensandi,
 expellendi, rarefaciendi etiam natura reddidit de *Artificiali Va-*
suo, per *ἀυτοψία,* *Magdebürgi* ante annos hos XII. Nobilissi-
 mus Vir, DN. OTHO de GVERICKE: quem, optimā signifi-
 catione vocis, *Magum* appellare soleo; nostrorum temporum in-
 comparabilem, simulqve gratias pro exhibitā prolixā illā de-
 monstrandi liberalitate maximas nunc publicè decerno. Jam
 igitur Tū pariter arietare in volatiles *Dracones* niteris & sale
 plurimo fricare illas belluas? Cogor, tam amicè laces-
 situs, per has horas subelivās respondere. Age, quando ita vi-
 sum est, ut invicem experiamur, fiat.

DE DRACONIBUS VOLANTIBUS

Διάσκευίς.

Dracones volatiles Chinenſium in ludicro exhibiti.

Aſſertor volatiliū Draconum documenta talia videbar mihi attuliſſe quondam, cū id agerem, ut erueretur veritas naturæ, quæ non referri mererentur inter ludicra phænomena Chinenſium. Quæ verò illa? An Dracones iſtiusmodi volantes, quales exhibet (in Chinâ Illuſtrata p. 137.) Kircherus, pedibus Sinenſium Idoli ſummi FE aut FU ſubſtratos? An verò tales quales memorat *Schvvenkerus* (in Deliciis Mathemat. part. 12. quæſt. 25.) *Harsdorfferus* pariter, ac *Schottus*: (Lib. XX. Mag. Nat. c. 10.) *Quædam*, inquit, *extant non ſpernenda ſubtilitatis experimenta, ab omni mixtura addicamento ſecreta; quæ non injucunda fore putavimus ingenioſis artiſtibus. Extat artiſcium, quod DRACO VOLANS, vel Cometa ſidus dicitur. Cujus talis ſit conſtructio. E ſubtilioribus harundinum paxillis quadrangulum conſtituatur, ut longitudo latitudini hemidia ſit proportionis: diametri duo, & ex oppoſitis partibus vel angulis immittantur, quarum interſeſtione funiculus alligetur, & ejusdem quantitatũ cum duobus aliis jungatur è capitibus machine provenientes. Sic papyro & ſubtililino obtegatur, ne quid ſit in eâ grave: inde è turris, montis, vel altiori loco faſtigio equalibus & uniformibus ventis credenda. Laternam aliqui ſuprà locant, ut Cometa videatur, ſelopum alii chareâ & pyrio pulvere involutum, & cum in aere quieſcit, immittitur per reſtim funiculus, accenſus annulo, vel lubrico aliquò: ſtatimq; velum peſens ignem ori admoveat maximòq; tonitru in plures diſſilit partes machina & ad terram procumbit, &c. Si verum eſt, quod ex Martini Martini àυτὸψία refert *Schottus* in *Ærotechnica*, Religioſi Sacerdotes è carceribus hoc uſi ſtratagemate ſe liberârunt ibi apud barbaros. Sed rem putemus extra jocum. Aiatos ac volatiles Serpentes & Dracones in aliquammultis regionibus fuiſſe obſervatos, Historicorum pariter & teſtium ex àυτὸψία fide olim confirmavimus. Alas eorum autem *pinnatas*, non *pennatas* appellavimus. Sic *Vespertiones* alarum pinnatarum beneficio volare, pariter ac ſolent illi piſces, de quibus poſteâ dicemus, in conſeſſo eſt. Provocamus ad ſequentia. Apud*

Veri ac naturales paſſim obſervati, pinnati.

Mathe-

Matthaeum Merianum in Hist. Antipod. part. 2. p. 211. *Johannes Ludovicus Gottosfridus* scribit: Unter andern aber war ein geflügelte Schlange gebraten / dessen sie sich höchlich verwunderten. Sie (serpentes isti ab Americanis capti atqve devorati,) sahen so erschrocklich auß / daß sie die Spanier nicht berühren wolten. Diligentissimus Lustrator Orientis Joan. Jacob. Breuning. C. 26. p. 166. in der Orientalischen Reise / anderer Meerfarth: *Vidimus*, inquit, inter alia quendam supra modum pregrandem amplissimumq; serpentem bipedem, geminis instructum alis, quales Vespertilionis esse solent. Audiatur etiam Hieronymus Benzo in Hist. Nov. Orb. & Gallorum in Florida navigatione c. 4. p. 480. Observavi, ait, quendam ex nostratibus non procul a sylvâ, serpentem alatum occidisse. Ha ipsa ita affirmata erant, ut remigio earum, terrâ se elevare quidem ac volare, sed tamen humili volatu potuerit. Testes oculati hi fuerunt. Admittantur alii. Non jactabimus auctoritatem *Plinii*, Latini melioris quàm Historici; non *Jub. Cas. Scaligeri*, (cui extra illam Aristotelis idololatriam, plurimum tribuimus,) qui (exerc. 183. sect. 5.) in *Narsinga* Regno alatos angvës arboribus insidentes memorat; non *Ambrosii Parai*, Chirurgi Regii Parisiensis (l. 1. Oper. Chirurg. f. 51.) nec *Job. Euseb. Nierembergii* (quem non sine causâ magni semper fecerat *Sperdingius* ὁ μακαρίτης hostet) consensum implorabimus, ex 12. Hist. Nat. c. 36. f. 282. Sed testem ἀξιώπιον summumqve *Bartholinum Thomam* producemus, qui tractatu Patavii edito de Unicornu (c. 7. p. 50.) cum icone ex *Tobiaz Aldini* musèo distentum exsiccatum alatum prodidit Draconem. Misit ejus sceleton Rex Galliarum LUDOVIC. XIII. *Francisco Barberino* Cardinali. Sitemus etiam *Kircheri* testimonium (l. 8. Mund. subt. Sect. 4. c. 2.) de occiso immanissimo Volatili Dracone per Equitem Gasconem apud Rhodienses. Sed nec alterum illicò rejiciendum planè, (quoniam in unâ aliave circumstantia levior dissensus fortè observatus est,) quod ante XV. hos annos contigit

tigit exemplum Romæ, industriâ illius consignatum, & relatum aliundè. Quo de separatim infrâ in ἀνασκυνηagemus. Rectè igitur (in Hist. Animal. part. 4. c. 5.) D. Franzius scribit: *Verorum Draconum dua sunt species. Quidam quibusdam membranis pinnis sunt alati, quibus sunt ala non ex pennis, sed membranis, in dorso instar pinnarum &c.* Sed in eò minus cautè Franzius (part. 2. H. A. c. 28. p. 570.) à præsentia alarum atq̃ve ex volatu arguit mox avem. Sic enim de Vespertilionem judicat:

Ex alis tamen vincit illorum sententia, qui Vespertilionem inter aves referunt: non mox ar- tum quia volare proprium dicitur avium, tum quia binos tantum pedes habet. Hæc si collectio valeret, Dracones bipedes volantur pisces tilesq̃ve pariter annumerari avibus deberent. Quin & pisces volatiles in- aliqvi; Pisces inquam. Volatiles nimirû pisces dari, omni carenti numero. ret dubitatione. Scaliger Cardanomastryx testis (Exerc. 22. f. 4.)

Volantium piscium cadavera à te visa scribis. At viri nobis conspecti sunt. In mari Veneto, Venetias inter & Ravennam, duobus suprâ *Quiozam* milliariibus. Anno Christi 1550. captus est piscis volans, *Ambrosio Pareo* referente (lib. 24. Chirurgic. oper. p. 736) *Andreas Thævetus* in *Cosmograph.* memorat, dum novum navigando obisset orbem, infinitos pisces volantes, incolis Sylvestribus *Bulambeck* dictos, apparuisse sibi; qui ab aquis subfiliantes, quingvagina passus volando perrexerunt, & sæpissimè ad vela malumq̃ve impingentes, nautarum eisca evaserunt. Item à *Jobanne Lerio* in *Historiâ Brasiliâna* confirmatum legimus. *Normanni*, Duce *Nicolao Durentio Villagagno*, Melitensi Eqvite, volantes pisces numero innumero deprehenderunt. Vid. in *Hist. Antipod.* ap. *Merianum Gottofredus* p. 318. & conf. *Itin. Generos. Dn. à Neitzschiz* part. 4. c. 1. p. 348. In China etiam familiares esse, didici ex *Neubosio*, (in *Descript. Regni Sinens.* p. 380.) & *Sinensi Florâ*. Adde his confessionem Amici proximâ necessitudine conjuncti mihi, C. N. W. M. C. Sic ille in literis, haud ita pridem mihi iusto seriùs exhibitis gratisimis, ex *Indiâ Orientalis Insula Java Majorè* scriptis, cum ephemeridem itineris signâisset; inter alia, den 25. Martii hatten wir die Höhe des Poli Antarcitici 1. gr. und stunden grosse Hitze auß / so / daß wir kaum Arthem schöpfen kûnten; den 5. Aprilis hatten wir die

die Höhe von 3 gr. aber gar keinen Wind. Den 6. Dito waren wir ,,
 bey der Insul S. Matthæi, und fiengen alhier sehr viel fliegende ,,
 Fische/welche in unser Schiff flogen/uud darauß niederfielen: ist ,,
 ein sehr gut Essen &c: Hos pisces volatiles, quis quæso avibus, ,,
 intuitu volatûs, accenseret? Sed transeant, & transigant cum ve-
 ritate priûs, *Franzium* qui hæc sequuntur parte. Nobis certo *Vespertilio*
 sedet certius, annumerari muribus debere Vespertilionem. Ne- *non annumeo*
 que enim animal oviparum; viviparum existit. Non pennis, *rari debet a-*
 pinnis potiùs ac pilis gaudet. Quin etiam mammas habet, lac, *vibus.*
 & pullis idem præbet, nec suis caret dentibus. Adde asininas
 quoque aures. Mintrat denique, ut mures alii. His ita se ha-
 bentibus, dispiciendum est cum maxime, quid Amicissimus
 Antagonista in continuatione operis Admirandorum Natura-
 lium ac Artificialium regesserit nuperrime. Negat videlicet
 (1) *Alatos uspiam Dracones dari à Natura.* Negat (2) *si vel maxi-*
mè darentur, tam vasto & prægrandi eòs corpore existere, ut homi-
nes, aut animalia majora devorare valeant. Negat (3) *volare*
eos posse, si statur à tam enormi atq; pondere præstarent. Negatio-
 nis rationes pensitabimus deinde. Nunc generatim dubia hæc
 æstimanti mihi incidit iudicium non unum. Primum illud:
multa hætenus pro veris & penè oraculis videntur habita in rebus
naturalibus, quæ nihilominus absurda sunt & falsa. Alterum
hoc: Multa hætenus pro falsis atq; fabulosis habita, quæ tamen
sunt, fuerunt, erunt etiam certissima in sese ac verissima. Tertium
ex utroque consecutarium: rei naturalis veritas non pendet ab
imaginatione hominum & credulitate. Illustrandi causâ ibimus
 per singula, priusquam speciatim ad Volatiles Dracones de-
 scendamus.

Derebus naturalibus in sensus non apertè incurrentibus
 addubitare primò, interest prudentiæ & ipsius veritatis. Quid
 in vitâ, quid in doctrina etiam frequentius, quàm fallere ac fal-
 li? Hinc illa inter Aristotelis Interpretes disfidia & æternæ li-
 tes. Hinc factum, ut nobilissima Scientiarum Physica, nil aliud
 propemodùm, quàm variarum sæpiùs vix probabilitarum, aut
 opinionum de Naturâ Chaos facta. Hic effectus ille, cum ad
 hominem plus, quàm tyrannicè philosophari nitimur. *Notatur Ari-*
stotelica ty-
rannis.

NB

ritas vix credet, tot in Germaniæ Academiis, in tantâ rerum luce, tot aliis ingenio, iudicio, & scriptis nobilissimis vixisse Viros, qui tam addictè tamen *Aristotelis* & aliorum spurum linterint, ut terminorum & distinctionum somnia innumera excogitârint; ne scilicet erroris aut absurditatis posset argui homo unicus, Græcus, paganus, divinarum omnium malitiosè ignarissimus. Poterat nimirum ire altius, ut optimus magister *Plato*, si voluisset saltem; aut si noluisse datâ operâ priores optimos antè se Philosophos *Anaxagoram, Democritum, Thalesem* aliosqve oppugnare. Tantum abest, ut pro normâ, aut idoneo saltem teste, quivqve sit exceptione major, Aristotelem in *Physicis* haberi posse credam. In *Physicis* dixi. In illis enim quæ ad Organicam, ex parte Ethicam, & Politicam imprimis Disciplinam pertinent, admiror, laudo Aristotelis ingenium industriamqve. Et jamdudum est, quò de possessione illâ illum deturbârint sapientes.

Laudatur studium experimentale

Secundum potius & magnificandum medium EXPERIMENTALE. Quòd ut *Democritus, Hippocrates, & alii* ante tot secula, ipsumqve ante Aristotelem excoluerunt; sic mirum non est, cur hoc nostro ævo in hac via regia incedant regii & egregii Philosophi. Æternis vehenda plausibus Anglorum natio felicissima hoc nomine, quòd propter studium Naturæ artiumqve humanarum successibus pulcherrimis locuplerandum sub auctoramento Regis Invictissimi CAROLI verè SECUNDI, alterius cujusdam PTOLOMÆI aut ALPHONSI, Illustrissimam Societatem inivit ex DUCIBUS, Archiepiscopis, Episcopis, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Equitibus, Doctoribus, Armigeris, Nobilibus, Mercatoribus, ac Peregrinis. De qu. vid. Acta Philos. Societ. Reg. in Anglia ad Ann 1667. ap. Cl. *Henr. Oldenburg.* p. 163. Ab eo inde tempore, paucissimorum scilicet annorum, talia detecta novimus, quæ intra annos amplius sexcentos nemo legerit inventa. Expende, & miraberis; sed ne sine gratâ VERULAMII memoria! Erit annuente DEO tempus, quo incomparabile hoc institutum publico præconio celebraturi sumus alibi.

Illustrissima Societas Regia Anglicana.

Ut pauca pro exemplis afferamus, transeant figmenta absurdissima de Orbibus cœlestibus realibus & Orbium motricibus Intelligentiis, de soliditate cœli atq̃ve immobilitate, de aliis farinæ hujus nugis; quis non velut pro principiis, certè pro historiis indubitatis olim habuit, Unicornu Indicum Arabicumve esse, quod à marinis piscibus è *Grønlandia & Norvegia* copiosum aliàs affertur, nisi fraudem tam invictis detexisset rationibus *Olaus Wormius* in Musæo. Quis non admiratus est & inter præsentissima alexipharmaca numeravit *Bezoar*? Hunc tamen Lapidem ex India Orientali ad Pharmacopolia nostra non deferri, sed ab Hebræis Lusitanis ex magisteriis plantarum saliumq̃ve confici, ingenuè *Zwelferus* confiretur & ostendit in append. animadvers. ad Pharmacop. August, f. 65. Et docuit *Patinus Guido*, Pater, Medicus Parisiensis in de Peste libro. Ut nihil hic de *Hieronymo Rubeo*, Ravennate, Archiatro Pontif. Rom. (in Comment. ad *Cels.* l. 3. c. 7.) nihil de *Martiano*, Medico Romano, (Comment. in Hippocr.) nihil de *Aloisio Mondella*, (in exam. simpl. medicam.) nihilq̃ve de *August. Thonero* (Lib. 1. observ. Med. p. 26.) dicam. Ad candorem tuum provoco, Vir Experientissime, ut arbitreris, quantæ sint pecuniarum, atq̃ve utinam non sanitatis sæpè etiam decipulæ *Coralliorum & Perlarum* magisteria! propter menstrui liqvores vix omninò separabiles quantalibet humanâ arte. Sed heus porrò! potesne solvere iterum præcipiat a semel magisteria *Perlarum, Coralliorum, & similia* &c.? Vide, ne tibi obset acidum, & pro thesauris relinquatur caput mortuum? Laudo potius simplicia, & ingenuam confessionem iterum *Zwelferi*, append. ad animadvers. Pharmac. Aug. p. 38. & judicium Dn. D. *Wirdig.* in libello eruditionis reconditionis (si anomala nonnulla eximas) plenissimo, Lib. 2. de Medicin. Spirituum c. 19. Nihil de Lapide Fulminari addo; quem tu inter errores seculorum jure numerâsti. Contrâ, ut ad alterum judicium respiciamus nostrum, quotusquisq̃; *Circulationem sanguinis* ante celeberrim. Harveum pro vero infallibilique dogmate agnovit? Et jam in plantis æquè ac arboribus hanc succi nutritii *circulationem* demonstratam à MAJORE Nostro esse, quam lætor, cum intelligo. Quis de *Chirurgia infusoria* &

Fabule ad
fraudes circa
Unicornu,

Lapid. Bezoar.

Quaritur:
quid tribuendum magisteriis *Perlarum & Coralliorum?*

Quid lapidi fulminari?
Multa è contrario pro absurdis habitata, quantumvis necessaria sint vera.

transfusoria, per immisionem purioris sanguinis aut liquoris
 varii in corpus morbidum ante *D. Christophor. Wrenium* insignem
 Mathematicum & *Timotheum Clarckium*, Ordinarium Reg. Maj.
 Medicum in Angliâ, vel somniando cogitasset? Quis ante *Pec-
 qverum* felicissimam *Thoracicorum ductuum* inventionem, quis
 ante *Thomam Bartholinum* ac *Rudbeckium* (addo & *Jolivium*)
 eum scrutarentur Lacteas, fortuitò in notitiam *Lymphaticorum*
Organorum inciderunt; quis, inquam, vel probabilia hæc ha-
 buisset? Chamæleontem assumere colores, candido excepto, o-
 mnes, & ex aëre duntaxat vivere, creditum huc usq; semper fuit.
 Sed vide contrariam utrinq; relationem veriore ap. *ἀντί-
 πτην Kircher.* (Lib. 1. de Luc. & umbr. part. 3. c. 7.) Jam, quis
 non inter fabulas aniles posuisset autè *Athanasium Kircherum*,
 pestilens contagium, (quod Anno 1657. trecenta ferè hominum
 millia intra spacium semestris jugulaverat *Neapoli*, *Romam* po-
 steà afficiens immani strage,) ex innumerabili vermiculorum è
 putridis corporibus scaturientium pullitie exortum esse, nisi mi-
 croscopia secretum istud prodidissent? (Vid. *Kircher.* in *Scrutin.*
 de Pest. Sect. 1. c. 7. §. 1. & 2.) In aceto, sanguine ac lacte innume-
 rorum vermium examina observavit idem. (Lib. 10. de Luc. &
 Umbr. part. 2. c. 8.) Quid? quòd invenias Naturam etiam in mi-
 nimis (*Gasp. Schotti* monitum hoc ex industria *Kircheri* esse, scio,
 in *Mag. Nar. & Art.* Tom. 2. part. 1. Libr. X. Syntagm. 4. c. 2.
 p. 537.) exhibuisse tauros, equos, canes, feles, asinos, aquilas, anse-
 res, aquatilia omnis generis. Quid pulex aliud, quàm locustim
 sine alâ refert? Pilo quovq; seu capillos in canales tuborq; inclusos
 cum stupore videas. Vidimus in transitu apud ingeniosissimum
Weigelium per exquisita microscopia, quæ Anno 1665. exhibebat
 Jenæ in muscis, culice, arenulis, & urticâ mirabilia phænomena.
 Pulvisculus tineosus casei aut pili, atomus videri posset potiùs,
 quàm ex plusculis constare partibus. Sed ecce! animalculum
 6. pedib; instructum, capitulo rubro, rostro veluti porcino, ocel-
 lis nigricantibus, corpore posteriori quadrato & omninò albo
 diaphano, tergo largis pilis hispido. Quum parit aliàs tineo-
 las 4. vel 5. matrem adsectantur undiq; & adhærent ejus corpo-
 ri, pilis undiq; innexæ. Dixeris hoc minimum natura
 esse,

Chamæleon
 ex aere vi-
 vit, & colo-
 rem candidū
 assumit aqvè.

**Pestis ex pu-
 tredine ac
 vermiculis.**

Mirabilia
 phænomena in
 muscis, urti-
 cis, tinealis.

esse, inter animalia, à peritis, artifices, de *Piere* observa-
tum.

Eant nunc, & jurent Jovem Lapidem, qui veteres errores
deperire, quàm admittere veritatem malunt, aliter se ista omnia
habere. Clament: *nova, nova isthac esse, quæ indè à mundi con-
ditu fuerunt vetera ac veta.* Audiant hi potiùs elenchum *Risti-
am* (in *stultit: nobilifs. p. 173.*) admitant etiàm hoc confestarium:
*Veritatem rerum naturalium nullatenus pendere ab imaginatione
hominum & servili aliquà credulitate.* Luber huc adferre lepi-
dum ex *Linemanno* locum, qui in *Deliciis Calendariographicis*
(qv. 7. ad ann. 1644) pro libertate Philosophica adversus cere-
brosos istos homines sic scribit: *Solche Philosophi gemahnett
mich wie jener Landmesser/der 20. Jahre Land gemessen hatte/wel-
cher/da ihm ein ander seinen täglichen Irrthumb zeigen wolte/
sprach: ich bitte/man wolle mir solchen Irrthumb nicht entdecken/
sonsten wo ich ihn verstehen würde/wäre ich in meinem Gewissen
überwunden / daß ich niem-nd in XX. Jahren hätte recht gemes-
sen/welches mir ein grosser Schimpff seyn solte.* *Causam istius-
modi errorum esse, rectè arbitratur in singulari opere Operatric.*
Jdear. defens. Job. Marcus Marci, quòd hi de Naturà disputant,
Naturà inconlulrà, quàm credunt opinionibus mutari suis posse.
*Si tamen prop-ùs Naturam adspexissent, & opera illius ar-
tis, quàm ipsi oderunt, & ad cujus nomen horrent, sine quàm ne-
qvit conspicì Natura nuda & sine veste, qualisqve suis amatori-
bus videri solet, consuluissent, quàm aliter essent affecti! quàm
puderet opinionum suarum! quàm detumerent in suà inani &
falsà Philolophia! Uno tæu rueret in antiquum Chaos cum suis
fundamentis Physica illorum. Quid quaso dicerent hi tanti
Philosophi, pergir idem, si pliniam quasi momento nasci in vitreo
vase viderent, cum suis ad vivum coloribus & rursum interire & re-
nasci. idq; quories, & quando luberet? Credo Damonium arte magi-
cà inclusum dicerent illudere humanis sensibus.* His igitur præ-
missis, (pro responso generali forsitan sufficientibus,) quid
circa historias volantium Draconum monitum à DN. MAJORE
fuerit, excutiamus speciatim. Negat videlicet volatiles Dra-
cones in Naturà esse. Rationes exhibet: quia (1) defectu

*Notantur no-
vorum expe-
rimentorum
contemptores.*

ὄντος ἴσας hac sententia laborat: (2) nullus in universo orbe angulus ostendi potest, in quo hac species reperiatur abundanter: (3) relatio Romana de occiso Dracone aliquo volante, propter varietatem circumstantiarum aliquot, suspecta est.

*Confirmatur
aliis experien-
tiis Draco-
num volanti-
um veritas.*

Quod ad primam attinet objectionem, responsum antea, fuisse à permultis occisos, visos etiam, vivos pariter ac mortuos Dracones istiusmodi volantes. Addimus *Bellonium*, qui (l. 2. c. 70.) ex Arabia in Ægypto alarum beneficio delatum descripsit accuratè: *Cysacum*, qui ἀυτόπτης in Helvetia monstrum immane, ingens, tale visum per circumstantiàs depinxit omnes, apud *Kircher*: (lib. 8. Mund. sub. Sect. 4. p. 94.) & capitis illius magnitudinem cum eqvino, figuram cum serpentino, sine contradictionis metu comparavit: *Gesnerum*, qui (in append. Hist. Animal. Lib. de Dracon.) Tempore *Francoisci* I. Galliarum Regis non procul à *Rupella* occisum à rustico, visum à Rege, doctis, aliisque fide dignis viris prægrandem ac volatilem serpentem memorat fuisse. Iconem ejus vide loco allegato, (pag. 43.) In Ægyptum ex Arabia & Æthiopia prolixo numero quotannis advolare bestias hujusmodi, quæ immanem passim dent stragem, idem ibidem Auctor est *Gesnerus*.

Ubi habitent.

Locum habitationis si requiras, deserta ab hominibus & saxosa montium crepidinesque imminentium rupium & subterranea antra esse, loquitur experientia. In *India*, Orientali maximè, Draconum numerosam in sylvis, vallibus, convallibus, palustribus deprehendi multitudinem, non tantùm inter *Veteres Philostrati* ac aliorum, sed ex scriptoribus nostri ævi unanimis consensus docet. Exempla & Auctorem loca postmodò uberiora afferemus. Præ cæteris, *Æthiopia*, *Nubia*, *Lybia*, his belluis infames. Jam quid de *Pyrenæis*, de *Alpibus*, de *Helvetiæ*, *Tyrolensium* jugis aviisque horribilibus dicemus? Draconum in *Carpathicis* *Scepusiensis* Comitatus montibus cavernas prodidit & simul subiit paucissimos ante annos *Dn. Job. Paterson* *Haibn* Eperienensis in *Hung.* Sup. Medicus insignis, magnamque osium copiam ad fluvium *Dunajec* in speluncis reperiri, lacte Lunæ obrutorum, non observavit saltem, sed ossa horum plura transmisit in *Poloniam* ad juniorem *Lubomyrscium*, & in *Silesiam*

*Antra horum
subiit in Hung.
Haibnius.*

nam

anni ad μακρότερον Dn. *Sachsum*; testibus *Ephemerid.* *Curios.*
German. (observ. 139. p. m. 257. & observ. 194. p. 366.) Alia, qui
 vult, loca lustret, ex *Leone Africano*, ex *Johanne Stumpffio* pro-
 ducta à *Gesnero*. Tertia in contrarium allata ratio vacillat. *Va-*
riant nimirum circumstantia nonnulla: E. nulla est historia illa, atq;
fabulosa species Draconum. Hoc si consequeretur, ruerent histo-
 riæ verissimæ in sacris & profanis; dum circumstantiæ loci, tem-
 poris, conditionis, sæpè numero referuntur aliter. Conceda-
 mus tamen minùs vero consona scripsisse in novellis istis narra-
 torem; si propterea sublestæ fidei coarguendus *P. Athanasius*
Kircherus, in re manifestâ, Romæ accolis notissimâ? Sed ponat-
 ur, aliquid humani hinc intervenisse etiam; an ideò, quæ aliunde
 certa sunt, negari penitusq; rejici merentur? Jam ad secun-
 dum DN. MAJORIS accedamus *ἕγκλημα*. *Negar* nimirum,
 si vel maximè darentur, *tam vasto & immuni eos corpore existere,*
ut homines, aut animalia majora devorare possint. Liceat pensare
 sales salibus. Hæc cum legissem primò, incidebat mihi locus
 apud *Franciscum Redi*, Italum curiosissimum della *Crusca* Aca-
 demici, ut constat, sequens: *Indies*, (scribit ipse ad *Laurentium*
Magalottum, in observationibus de *Viperis*,) *magis magusq;*
confirmor in meo proposito, nolle me fidem dare rebus naturalibus,
præterquam in eò, quod meis propriis ego vide-
rim oculis, & nisi per iteratam & rursus repetitam experi-
entiam idem confirmatum veniat. Sed si juxta *Cartesium*, nec
 sensibus, vel semel nos decipientibus, habenda ampliùs est fi-
 des; quis tandem veritatis arbiter evadet? Quisquis sit; Maxi-
 mum custodiat MAJOREM Nostrum Numen, uti nunquam
 belluis immanibus his tam vicinus uspiam existat, ut videre vi-
 vas atq; volitantes possit. Periculum devorandi quippe subest.
 Sed jam ad seria.

Defenditur
 P. Kircherus.

Defendendus Optimus Præceptor hinc *SPERLINGIUS*. Sic
 ipse in appendice Zoolog. (c. 2. de Dracone qu. 1.) qua nutri-
 tione illius sit? respondet: *Vescitur carnibus & cadaveribus.* Tanta
 in eò voracitas, ut una vice totum cervum consu-

Et B. Sperlingus.

mat.

*Draconum
magnitudo.*

*Asseritur à
variis stupen-
da.*

*Draco & an-
tigvus serpens
quomodo dif-
ferant.*

*Mat. Fame compulsus, homines etiam aggreditur, necat, de-
vorat. Et quæst. 2. Quenam generatio? Respondet: magnitu-
dinis stupenda est; & alius XX. cubitos, alius XXX, alius XL. lon-
gus. Nicephorus tam miranda magnitudinis Draconem describit,
ut illum interfectum octo paria bouum vix loco movere potuerint.
Quem, ut ne aërem inficeret, interfectum combusserunt. Non ad
vocabimus ad faciendam fidem tantum Plinium; quem nihilo-
minus cum viris veris vera referentem expeditius quis rideat,
quam ut refutet. Ipse scilicet octavo H. N. quarto decimo, Li-
vius deinde Lib. 18. Gellius ex Tuberone, 6. Noct. A. 3. Florus l. 2.
c. 2, & Val. Max. l. 8, 29. nec non Silius Italicus lib. 6. Punic. ad
fluvium Bagradam, tantæ magnitudinis (C. nempe & XX. pe-
dum longitudinis) Serpentem obstitisse Regulo Attilio in Afri-
cam moventi scribunt, ut usu annis prohibuerit exercitum illig.
Svetonius in Octavio testatur, eum populo spectandum publi-
casse angvem L. cubitorum in Comitio. Auctor Dio est lib. L.
vltim in Hetruria bicipitem serpentem, longum pedes LXXXV.
Adietiam Philipp. Caroli ad Gell. & audi Diodorum Siculum, pro-
vidum, si quisquam inter Græcos veteres, Historicum ex libr. 3.
Biblioth. c. 37. Non ideò fides deneganda, inquit, est Æthiopiibus,
aut statim pro fabula accipiendum, quod ab illis dicitur. Me-
morant enim tam vastos apud se angves conspectos esse,
ut non solum vaccas & tauros, aliasq; tan-
te molis bestias deglutierint, sed cum Elephantis
quoq; conflictati sint. Adduxerat videlicet istius generis imma-
ne monstrum tale Diodorus antè.*

*Nec est, ut offendamur nomine serpentis, pro Dracone.
Dracones sunt in rerum natura, inquit D. Franzius (part. 4. Hist.
Animal. c. 5.) sed nihil sunt aliud, nisi serpentes, valde annosi, & au-
tè admodum. Hinc exitit vulgatum verbum: serpens, nisi
serpentem devoraverit, non fit Draco. Nec nisi
per singularem emphasin, ὁ δράκων μέγας, καὶ ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος
dicitur Satanus ab Apocalypticò Scriptore, c. XII, 9. Aloysius Cada-
mustus*

musus Navigationis suæ cap. 28. (ubi de *Senega*, regione *Africa* apud *Nigrilas* loquitur,) *ibi*, inquit, inveniuntur serpentes tantæ vastitatis, ut *integras capras hauriant, nec lancinent*; *solidè devorantur*. Adeone condiemus salibus hinc quo-

Animalia media ac majoris quantitate devorant.

que bestias, in frustra nondum laceratas; devoratas interim? ceu ludibundo calamo notavit MAJOR festivissimus §. 4. cap. 4. *Casar Scaliger* (Exerc. 183. Sect. 6. atque iterum Comment. in *Aristot. Hist. Animal. l. 2. c. 18. sect. 122.*) in *Macra serpens spectaculo fuit mortua ingenti longitudine: tam crassa, ut utrimq; sedentes in equis contueri inter se nequirent: biatu tam vasto, ut equi auditus esse posset. Squama clypeorum orbibus pares. Ad Cathajam, quæ pars ultima Scythia est, quingagenum pedum serpentes esse, denos pedes implere crassitudine, unguis leoninos habere sine pedibus, proditum est: oculorum orbis pedum tertium, tam grandi biatu, ut hominem integrum excipere valeant: formidini esse ceteris omnibus animantibus, etiam Ursis & Leonibus, quos noctu invadant & conficiant. Conf. & *Euseb. Nieremb. lib. 12. Hist. Nat. c. 39. Gerb. Voss. 4. de Orig. Idololatr. 53. Serpentes in Carajan Tartariæ Orientalis M. Paulus Venetus (l. 2. c. 40.)* tantos esse asserit, ut ursos quoque abliguriant. Vid. etiam *Erasm. Francisc. (l. 3. im Ausländ. Kunst- und Sitten-Spiegel c. 40. p. 1459.)* Apud *Mandeslovium* (in *Itinerar. l. 3. de Insula Java* ubi agit, f. 210.) memorantur tantæ magnitudinis serpentes, ut canes puerosque hauriant. Quibus planè gemina sunt ista, quæ annis propè superioribus *Georgius Anderseni* (in *Itiner. Indic. l. 1. c. 7. p. 9.*) juxta *Baraviam*, metropolitanam *Jave* urbem viderat *ἀπόπτως*: Die Schlangen sind allhier so groß/ daß Sie auch Menschen verschlingen können / wie ich selbst gesehen/ daß einst ein Javaner eine Schlange gefangen und aufgeschnitten/ lag ein halbverweseter Menschen Körper im Bauch. Adipariter *Volquardum Jversen*, relat. ap. *Olear. l. 4. Itin. Indic. c. 4.**

Quæ cum ita sese habeant, quid causæ est, cur in dubium trahamus lepideque impugnemus magnitudinem serpentum & Draconum, homines & bruta vastiora quoque invadentium? Causam indagemus potius, quæ fiat, quod in immensam illam molem adeo excrecant, apud Indos maxime, serpentes? Rem,

Causa, cur in tantam magnitudinem excrecant adeo serpentes?

nisi fallor, acu tetigit Cardanus : (lib. 9. Subtil. de animalib. p. 287. edit. Basil. 1553.) *magnitudinis serpentum causa est calor regionis. Nam serpentes durâ sunt carne, ob id in immensum crescere apti. Nam & arbores plurimum crescunt, quia densiore sunt substantiâ; sic & Elephantes. Sed serpentibus frigida natura obstabat, ob id non nisi in calidissimis regionibus illi ad tantam possunt pervenire magnitudinem. At qui nequeunt crescere calore auxiliante, necessario siccissimâ sunt naturâ, atq; ob id perniciosissimi. Sequentia, quæ loco allegato addidit Cardanus de Basilisco, necante homines obtutu, & veneni in viperis ac aliis serpentibus natura, fabulis merentur accenseri. Alia longè ratio, & quidem multiplex veneni est, quàm quæ vel ex siccitate, vel ex humiditate etiam derivari per qualitates manifestas possit. Et experimentis non Zwelferi saltem, (animadvert. in Pharmacop. Aug. p. 211. seqq. ac p. 272.) sed & Francisci Redi certiores sumus facti, venena viperarum plerarumq; iracundiæ cæstro concitatarum demum concipi. Plerarumq;ve dixi; non ignarus nuperi in Gallia experimenti Domini Charas, Parisiis A. 1669. vid. Act. Philos. Societ. Reg. in Angl. ad Ann. prædictum. Incredibile nimirum dictu, quantum in homine bilis, quantum in bestia rabiosus furor præster. Αξιωματικὸν μὲν εἶναι hoc Generos. observavit Neüschütz in Itin. p. 134. *lethales morsus incandescentium in Candia fœminarum.**

Prætereo Draconem illum immanissimum, quem à Monacho occisum refert P. Athanasius Kirch. in Historia Eustachio-Mariana. (part. 4. p. 140.) Nec miror granditatem istiusmodi serpentum, nec aliorum extra Europam animalium solito majorum. Ecce *Ostrea* librarum 300. in communi apud Indos! teste Mandestovio; (l. 3. de Insul. Jay. p. 210.) B. *Olearium* admittes, scio: Ich habe selbst 2. Schulfen oder Schalen von 457. Pfund in die Gottorfische Kunst-Kammer gegeben; wie die Auster in Indien aufgezozen worde mit einem Ancker / haben 120. Personen darvon gegessen. Et *vespertiones* anseris magnitudinem æquantes in Java Majore, testimonio *Andersenii* (Itin. Indic. X) et *Testudines* 300. ac quandoq;ve 500. librarum, ex nuperimâ relatione Dn. de Bourges in Itiner. Ind.

Vipera an venenata?

Morsus mulier. lethal.

Apud Ind. Orient. Ostrea 300. & 400. librar.

Vespertilion. anseribus æquales.

Testudines 300 & 500 librar.

Episcop. *Berytensis*, de *Insula Ascensione*. (p. 179.) Mures etiam majores illos (*Rattas* vulgò nominant) similes porcellis, & ovinas caudas, XXV imò XXX. librarum exhiberi apud Indos Orientales autor iterum est *Anderfen*.

Mirrentur talia qui volent: dubitent, an in Natura sint, cum sint tamen; per melicet. Nunquàm Elephantorum tur-rigera suspexi terga, vel immania in mari cete. *Plinium* hìc se-
quor potius, & laudo asserentem: in magnis corporibus, aut certè majoribus facilis officina sequaci materia fuit. In his tam parvis, atq; tam nullis (qualia insecta sunt minora) quæ ratio, quanta vis, quàm inexplicabilis perfectio? ubi tot sensus collocavit in culice? Et sunt alia dictu minora. Sed ubi visum in eo prætendit? ubi gustatum applicavit? ubi odoratum inseruit? ubi verò truculentam illam & proportionem maximam vocem ingeneravit? Minima omnino magis animalcula merentur admirationem. Vide mihi quæso ista apud *Hooekium*, ingeniosissimum Britannum, incredibilia phænomena in *Micrograph.* & *Kircheri* confer librum X. Luc. & umbr. part. 2. c. 8. In aceto, lacte, animalium pustulis & sanguine innumerabilem pullitiam bestiolarum, nescio quarum tandem affatim scatere, inexpertum rerù harum omnium se pro-dit, qui inficiatur. Ars etiam in plurimis Naturam imitata po-lidædalem quòt passim in Aulis atq;ve inter Proceres fuitit para-doxa? Eburneas pateras 1600, grano piperis inclusas torno ad-mirabili elaboratas Romæ vidit *Petrus Servius*, Pontificius Ar-chiater. Artifex toreuta Sævus dicitur *Osvwaldus Noringherus*. (*Serv. dissert. de mirac. nat. & artis*, p. 65. n. 62.) Non unius clepsydre relatio futura esset incredibilium artificiorum, quæ in Serenissimi Electoris. Principis, DN. & Nutricii mei Clemen-tissimi Technophylacio dignis ostentantur spectatoriibus in-signe copia.

Plurium desinere, ac super sedere liceat probatione isthac, si staturâ tam enormi polleant Dracones, volare illos posse. Vo-lent, quantum velint, quantum valeant; volârunt tamen & vo-labunt. Ultra maria volasse etiam, quis dubitet inter tot tes-tes? Nihil frustra facere Natura solet; dedit alas ad volan-dum, uti pedes ad inambulandum. Pinnas istas epiphytes si quis asserat; dicat & in vespertilionibus ac piscibus volanti-bus;

Majores mu-res porcellis nostris pares.

In minimis Natura maximam meretur admirationem.

Ars pariter:

bus; sed videat, an non invitâ fiat veritate. Fateamur potius cum D. *Paterfonio*: (ex Vol. 3. *Ephem. Cur. Germ. observ. 139. p. 258.*) *de veritate rei, quod Dracones attinet, nihil dubitandum esse.* Sed habemus confidentem reum, Amicum Candidum MAJOREM, dum sequenti V. capite, pro eo, quo excellit singulari & ingenio & amore veritatis, non audet ferè amplius tot testimoniis experientiisqve adversari: cogi se deniq; ad fidem tot Autoribus habendam; inprimis verò memorabile ac curiosum arbitratur, quod laudatus loco allegato observavit A. 1672. in Hungaria superiore *Paterfonius*. Tanta vis veri est, ut magnete efficacior vel ferri domina evadat.

Hos placido attritu provocasti ipsemet igniculos, Vir Celeberrime; in flammam mutui amoris valituros. Nunc ut pro tot egregiis transmisissis scriptis tuis munusculo Epistolam obfignem, accipe MAGNETEM PHILOSOPHICUM, Luminis cœlestis retinaculum, PHOSPHORUM videlicet pro attrahendo AURO AURÆ, à liberali genio Chymici exercitatisimi DN. GLUCKENII profectum. Quem quâ moderari arte debeas, privatis literis monebo. Cætera omnia de eo copiosè tradidit Collegii Curiosi vestri laudatissimi ingeniosus *Hermes* DN. BALDUINUS. Mitto & MAJORI Tibi ex *Java* *Majore* fructum arboris lapidificæ impenetrabilem, figurâ pariter & magnitudine ovi Anserini, cujus ferrea medulla fuit. Habet aliqvid de eo *Petr. Servius*, (de Ungvent. armat. edit. Rom. 1642. p. 43.) & *Job. Marcus Marci* (lib. 1. *Idear. Operat. c. 1.*) cujus utriusqve scripta dum occurrunt rariùs; benevolè communicavit Communis noster atqve Optimus Affinis, honoratissimus Collega atqve Compater, DN. D. MICHAEL SENNERTUS, cum Parente magno maximè de bonis universis apud nos meritis, à quo salutem debui adscribere. Tu intereà vale, salve iterum, & constanter fave! Wittebergæ pridie
Non. April. Anno clō Isc LXXV.

